

č. j. 27 EC 20/2009 – 79

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem Mgr. Vítem Bičákem v právní věci žalobce: Josef Hejtmánek, nar. 6. 3. 1925, bytem Pod Ralskem 631/16, Mimoň, zastoupený Mgr. Petrem Kočím, advokátem se sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1, proti žalovanému: Konfederace politických vězňů České republiky se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, IČ 00417581, zastoupenému JUDr. Jiřím Cehákem, advokátem se sídlem Gen. Svobody, Nový Bor, o zaplacení 1.012,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Zamítá se žaloba o zaplacení částky 1.012,- Kč s příslušenstvím.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se proti žalovanému jako občanskému sdružení, jehož je podle svého tvrzení členem, domáhal zaplacení shora uvedené částky jako náhrady škody, která mu měla být způsobena v důsledku rozhodnutí předsednictva žalovaného o pozastavení členství žalobce, přičemž toto rozhodnutí je v rozporu se stanovami žalovaného. Škoda byla žalobci způsobena tím, že žalovaný v důsledku pozastavení členství odmítl žalobci prodloužit slevovou kartu Český drah, na niž má žalobce nárok, škoda tak vzniká žalobci tím, že si musí kupovat jízdenky za plnou cenu. Sám žalovaný přitom žalobci sdělil, že slevová karta mu nebyla prodloužena z důvodu pozastavení jeho členství, čímž je prokázána příčinná souvislost mezi pozastavením členství a škodou v důsledku neprodloužení platnosti slevové karty. Slevové karty jsou žalovaným poskytovány všem členům, kteří byli rehabilitováni, strávili nejméně jeden rok ve vězení a pracují na pobočce žalovaného, přičemž žalobce všechny tyto podmínky splňuje. Jde o praxi, která je žalovaným uplatňována řadu let. Žalobce následně poukázal, že

v tomto řízení se domáhá pouze části škody, když celkem vynaložil částku 6.284,- Kč, přičemž pro další částky z téhož důvodu ve výši 1.582,- Kč a 3.690,- Kč vede i jiná řízení.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, když uvedl, že členství bylo žalobci pozastaveno rozhodnutím smírčí komise žalovaného v souladu se stanovami a organizačním řádem žalovaného, přičemž proti rozhodnutí smírčí komise není opravný prostředek přípustný. Členové žalovaného nemají nárok na slevovou kartu, jak tvrdí žalobce. Posléze žalovaný uvedl, že se s žalobcem shoduje, že rozhodnutí o pozastavení členství je nicotné rozhodnutí, tedy že zde žádné takové není.

Po provedeném dokazování učinil soud tento závěr o skutkovém stavu:

Žalovaný je občanským sdružením, přičemž rozhodnutím smírčí komise žalovaného bylo žalobci pozastaveno členství, když mezi stranami nebylo posléze sporu o tom, že takové rozhodnutí je nicotné. V reakci na toto rozhodnutí o pozastavení členství však žalobci nebyla prostřednictvím žalovaného vystavena roční síťová jízdenka Českých drah podle smlouvy mezi dopravcem a žalovaným, přičemž již předtím žalobce žalované uhradil její cenu 990,- Kč. Žalobce následně využíval ke svým cestám služeb Českých drah, přičemž využíval obvyčejné jízdné pouze se slevou za zpáteční jízdenku a pro důchodce. Takto za jednotlivé jízdné uhradil celkem částku 976,- Kč. Žalobce přitom vzhledem ke svému věku mohl pro své cesty využívat obchodní nabídky Českých drah, kdy za částku 990,- Kč/3 roky mohl získat slevu dalších 50% z polovičního jízdného pro důchodce, anebo za částku 900,- Kč/rok mohl cestovat bez zakupování jízdenek v osobních a spěšných vlacích (plus by měl slevu dalších 50% z polovičního jízdného pro důchodce v rychlících a vlacích IC/EC/SC).

Žalobce se domáhal zaplacení shora uvedené částky jako náhrady škody, přičemž předpokladem vzniku odpovědnosti za škodu je existence odpovědnostního titulu, zde porušení právní povinnosti (§ 420 obč. zák.), škodní následek a příčinná souvislost mezi odpovědnostním titulem a škodou. Škoda v daném případě má být představována zaplaceným jízdným za cesty vlaky Českých drah, které by žalobce nemusel zaplatit, pokud by mu žalovaný poskytl slevovou kartu. Podle názoru soudu v daném případě nebyla jednoznačně prokázána ani existence odpovědnostního titulu, neboť ze samotné skutečnosti, že nebyl tvrzeného protiprávního pozastavení členství žalobce, byla by mu žalovanou slevová karta poskytnuta, nelze ještě bez dalšího dovodit, že žalovaná vůči žalobci měla právní povinnost slevovou kartu poskytnout a existence takové povinnosti, resp. důvod jejího vzniku nebyla v řízení ani tvrzena. Existence jiného odpovědnostního titulu než odpovědnost za škodu způsobenou porušením právní povinnosti se pak v daném případě ani nenabízela. Krom toho, i kdyby odpovědnostní titul byl dán, není naplněn další z předpokladů odpovědnosti a to příčinná souvislost. Ta zpravidla není dána v případě, pokud mezi jednáním škůdce a vznik škodního následku vstupuje další skutečnost rozhodující pro vznik škody, avšak na jednání škůdce nezávislá. Samotný neposkytnutím slevové karty pak ještě k žádnému zmenšení majetku žalobce, ani ušlému zisku nedošlo. K tomu došlo až v návaznosti na svobodné rozhodnutí žalobce, že ke svým jednotlivým cestám využije služeb Českých drah a současně nevyužije žádnou ze slevových nabídek tímto dopravcem nabízených, přičemž z informace Českých drah vyplývá, že žalobce vzhledem ke svému věku mohl v zásadě cestovat za částku 900,- Kč ročně po celý rok zdarma v osobních a spěšných vlacích. Uvedená částka je přitom nižší, než kterou by musel zaplatit za slevovou kartu poskytovanou žalovaným. Otázka, zda žalovaný žalobci vrátil zaplacenou částku 990,- Kč, pak nebyla řešena, neboť žalobce se na základě žaloby zcela zjevně nedomáhal vydání bezdůvodného obohacení spočívajícího v tom, že by uvedená částka nebyla žalovanou vrácena. Protože z uvedených důvodů nebyla žaloba

shledána ani z části důvodnou, soud ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

O náhradě nákladů řízení, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku, rozhodl soud podle § 150 o. s. ř., když procesně úspěšný žalovaný by sice podle § 142 odst. 1 o. s. ř. měl právo na náhradu nákladů řízení, avšak soud přihlédl k okolnostem případu, kdy i z účastníky předložených listin vyplývá, že příčina tohoto sporu spočívá v jednání žalované a jejích orgánů, které kdyby vždy postupovaly rychle a především zcela v souladu se zákonem a stanovami, mohla být poměrně záhy definitivně vyřešena otázka, zda žalobce je či není členem žalované, a žalobce se případně mohl proti takovému rozhodnutí u soudu bránit, když je nepochybné, že je projednávaná věc je až druhotným problémem.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

V Praze dne 24. března 2011

Mgr. Vít Bičák
soudce, v.r.

Za správnost vyhotovení: Nina Najerová